

స్వార్థత్యాగి

శ్రీ చలసాని రామారావు

ఫ్యాక్టరీ పొగగొట్టంలోనుంచి పొగ మహావేగంగా వస్తోంది. చుట్టుపట్ల రెండు, మూడు ఫర్లాం గుల మేర ఆకాశంలో యిదే ఒక మేఘంలాగ క్రమేసింది. ఫ్యాక్టరీ వద్ద, వైనుంచి వచ్చేపొగను బట్టే చెప్పాచ్చు.

కూలీలంతా పనిచేస్తున్నారు పొగలలో, మరలలో, భయంలేకుండా. మేనేజరు, మేనేజింగు డైరెక్టరు, ఇంకా పెద్ద అధికారులు ఫ్యాక్టరీ అంతా ఒక సారి బలాదుర్ — తనిఖీ — కొట్టివచ్చారు.

అందులో మేనేజింగు డైరెక్టరుగారు, కూలీలు ఫ్యాక్టరీ ఆవరణలో ఒకచోటభోంచేస్తోంటే, 'ఒకేయి! మిమ్మల్ని యీరోజు లగాయతు యిక్కడ కూడు తిన్నారంటే చీల్చేస్తా!' నని హుంకరించారు.

ఆకూలీలు, పాపం! ఆనోటికి భయపడితినే భోజనంతోకూడ లేచిపోయి కాలువగట్టున పారవేసి కాలువలో గిన్నెలు కడుగుకొని మళ్లా వచ్చారు.

ఏంచేసారు? పాపం! ఏమైనా మాట్లాడితే వాళ్లకు వచ్చే జీతం డబ్బులకు నీళ్ళుపోయవలసిందే!

ఆ ఫ్యాక్టరీలోనే పనిచేస్తున్నాడు మురళీధర్. అతను కొద్దిగా ఆస్తివున్నవాడు. వాళ్ల తలితండ్రులకు ఒక్కడే అతను కొద్దో గోప్పో డిగ్రీకూడ సంపాదించాడు. బానిసోద్యోగాలు యిప్పంటేక ఫ్యాక్టరీలో, స్వతంత్రంగా, యేదైనా వ్యవసాయ సంబంధ విషయాలు నేర్చుకొందామని గోయింగుశాఖలో చేరాడు. రైతుబిడ్డ కాబట్టి వ్యవసాయం అంటే ఇష్టం.

తన డ్యూటీ రెగ్యులర్ గా చేస్తున్నాడు. అలా ఒక నెల రోజులు గడిచాయి.

ఫ్యాక్టరీ బాగా వర్కచేస్తోంది. కూలీలకు, పనివాళ్లకు, ఆఫీసు గుమాస్తాలకు పనికావలసినంతవుంది. అధికార దౌర్జన్యాలకుకూడ మితంలేకుండవుంది. మురళీ యిదంతా చూస్తున్నాడు ప్రతిరోజూ. అతనికి మాటల సందర్భాల్లో అతని మిత్రులు ఫ్యాక్టరీలోజరిగే ఘోరాలన్నీ చెపుతుండేవారు. అన్నీ విని వూరుకునేవాడు కాదు. వాళ్లని ప్రోత్సహించి ఫ్యాక్టరీ వర్కర్స్ యూనియన్ ఒకటి స్థాపించాడు.

ఫ్యాక్టరీలోనున్న పనివాళ్లంతా సంఘంలా సభ్యులుగా చేరారు. మురళి నాయకత్వం.

ప్రతివారం మీటింగులు జరుపుతున్నారు. పని వాళ్లకు, అధికారచేత, చెప్పదెబ్బలు, చీవాట్లకూడ వస్తున్నాయే వారి సరదాకొరకు.

ఒకనాడు కూలీలంతా, ఉదయం ముతా, వచ్చి ఆఫీసు ముందున్నారు. వాళ్లను మేనేజరుగారు రమ్మన్నారు అప్పుడు. రాత్రిముతా వాళ్లది. వాళ్లు చస్తూ బ్రతుకుతూ వచ్చారు మేనేజరుగారి ఉత్తరువు ప్రకారం. వచ్చినతర్వాత మళ్లా రాత్రికే రమ్మన్నారు. అధికార దయ కూలివాళ్ళ ప్రాప్తి. ఇటువంటివన్నీ యూనియన్ లో గోల పెట్టుకొన్నారు.

ఈ చదువురాని కూలీలకు, నిష్కృతులకు, అమాయకులకు, మురళి తనకు ఖాళీవున్నప్పుడల్లా పత్రికలు—విజ్ఞానానిచ్చేవి— చదివి వినిపిస్తూండేవాడు. ఇతర ఫ్యాక్టరీల కూలీలు వాళ్లకస్తాలెలా తీర్చుకొన్నారో వివరిస్తూండేవాడు. అధికారను బ్రతిమాలేవాడు కూలీల కస్తాలుచూచి. వాళ్ళను కనికరించమనేవాడు.

వాళ్ళుకూడ, వాళ్లలాగే— అధికారవలె— మనుష్యులేనని చెపుతుండేవాడు.

కూలీల గ్రామలక్ష్మి వాళ్లకు ఆరోగ్యాన్ని గురించి ఉపన్యాసాలు చెపుతుండేవాడు. ఒకనెలదినాలలో వాళ్ళకు తీవ్రమైన చైతన్యం కలిగించాడు.

కూలీలు, వర్కర్లు అంతా మురళి 'నాయకత్వం క్రింద ఐక్యకంఠంతో 'నిష్ఠవం వర్ణిలాలి' అనే నినాదాన్ని వినిపించేవారు అధికారకు.

మురళి స్నేహితులుకూడ కుడిచేయిగా పని చేస్తున్నారకనికే. అతనంటే ఫ్యాక్టరీ వర్కర్లందరకూ ప్రాణం. కాని అధికారకు కంటకం ఇక వాళ్ల ఆటలు సాగిరావని.

మురళి, వర్కర్లకు తదితర గ్రామాల్లో తమ తోటి సోదరకూలీలకు కూడ యీవిషయాలన్నీ చెప్పి వారి సానుభూతి సంపాదించేలాగు చేసాడు.

మిత్రులతో కలిసి వెళ్లి ప్రచారంచేసి చుట్టుపట్ల గ్రామాల్లో రైతుల సానుభూతి సంపాదించేడు.

తను తన పనికూడ నియమంగా ఏమాటు ఏమరి పాటులేకుండా చేస్తున్నాడు అధికార్లకు ఏమాత్రం అలుగు లేకుండ.

ఒకనాడు పెద్ద బహిరంగసభ ఏర్పాటుచేశారు ఫ్యాక్టరీ ముందు.

కష్టస్థులన్నీ చర్చించి తక్కిన ఫ్యాక్టరీ కూలి సోదరులు సమ్మెచేసి జయంపొందినట్టే వీరుకూడ సమ్మె చేసి జయంపొందటానికి నిశ్చయించారు.

ఆ సభలో:

“సమ్మెలోనే సాగసుయున్నది నూటిగా యోచించరా!

.....
.....

సమ్మెయేమన షాహుకార్లకు ను త్తిదెబ్బగ తగులురా!

సమ్మెయే కూలీలకెల్లను

చక్కని గురుమంత్రము;

అన్నా! కూలీలేకము కావలెరా॥”

అని పాడారు.

అపాటలాని ఒక్కొక్కమాటు ఫ్యాక్టరీ యజమాన్లకు ఒక్కొక్క బాణంలాగ నాటుకొన్నాయ్.

యూనియన్ కార్యనిర్వాహకవర్గం అధికార వద్దకు వెళ్లారు. కడపటి ప్రయత్నం. సంధికోసం శక్తి కొలదీ ప్రయత్నించారు. ఏమాత్రం లాభంలేకపోయింది. వైసెచ్చు చీవాట్లు, అనవసర మైన ద్వేషం ప్రబలినాయ్.

సమ్మె ప్రారంభమయింది. కూలీలు పని కోనికి వెళ్ళటంలేదు. ఫ్యాక్టరీ మంచిపనిలో వుంది. మంచి సమయం.

కూలీల ఊరేగింపు బయటేరింది ఫ్యాక్టరీవద్ద నుంచి. ఫ్యాక్టరీలో అక్కడక్కడ, అధికార్లకు భయ పడినవాళ్ళు, అధికార్లకు దగ్గరదృష్టిలో వున్నవాళ్ళు కష్టమొందారు.

ఫ్యాక్టరీ ఆపివేయాలన్నాచ్చింది. వచ్చిన సరుకంతా నిల్వవుండిపోతోంది.

“విప్లవం వరిల్లాలి!” అని వేసిన కేక చుట్టుపట్ల నాల్గయిదు గ్రామాలవరకు వినిపించింది. యీ కేకకు ఝడిసి ఫ్యాక్టరీపొగకూడ గొట్టంలోనే ఆగిపోయింది. నూర్యుడు మబ్బుచాటుకు పోయాడు.

కూలీ గీతాలు పాడుకొంటూ ఊరేగింపు ముగించారు. జే జే ధ్వనులతో తిరిగి ఫ్యాక్టరీ ముందు సమావేశమయారు.

అధికారులకేమి తోచుటలేదు. సమ్మెచూస్తే చాల బలంగా వుంది. దాన్ని ఆపడం చాల కష్టం యేది దారి?

సభంతా యేకగ్రీవంగా ‘సమ్మె వరిల్లాలి!’ అని కేక వేశారు.

సమ్మె తీర్మానాన్ని అంతా యేకగ్రీవంగా ఆమోదించారు.

ఆమర్నాడు మురళిని, అతని స్నేహితులను— యీ సమ్మెకు కారకులని అనుమానం వున్నవారిని— పనిలోనుంచి తొలగించారు.

అన్నింటికీ వున్నారగా యేలేసిన జమానులు లాగ! ఊర అంటే వచ్చిపడతారు మద. కూలీలంతా ఫ్యాక్టరీముందు మళ్ళి—ఊరేగింపు అనంతరం కూడే టప్పటికి యిక్కడ యీపటాలం తయారైంది. గట్ల దగ్గర ఎవ్వరినీ నిల్వనీయటం లేదు.

పొరుగుాళ్ళకు లారీలనుపంపారు కూలీలకోసం. రెట్టికెరెట్టి, వీలులేకపోతే మూడు రెట్లుకూడ కూలి యిచ్చి—ఆడబ్బుకు ఆశపడి వచ్చేవాళ్ళని యెక్కించుకొస్తోంది ఒక లారి. యీ సంగతి తెలిసిన కూలీలు మాత్రం యెవ్వరూ రాలేదు.

ఫ్యాక్టరీముందు జనం యిసుకవేస్తే రాలకుండా వున్నారు. కూలీలు, వినోదంగా చూట్టానికి వచ్చిన పెద్దలు, రైతులు, సానుభూతి చూపించే తోడి కార్మికులు నానావిధమైన జనులు వున్నారు.

అలారీ మూడు మైళ్ళదూరంవినిపించే మోతతో ఆ జనసమూహంలోనుంచి దారిచేసుకొని వస్తోంది; కూలీలంతా హాహా కారాలు చేస్తున్నారు. గోల, పోలన చేస్తున్నారు. లారీలూ కూలీలను తగవని వాచ్చురిస్తున్నారు.

లారీ గేటు సమీపంలోకి వచ్చింది. మురళి, గోపాల్ వగైరా అక్కడేవున్నారు. లారీని యెలా నైనా ఆపాలని మురళి గేటు దగ్గరకు పరుగెత్తికొని అడ్డంగా పడుకొన్నాడు. అతనితో గోపాల్ కూడ పడ్డాడు.

యేమాత్రం దయాదాక్షిణ్యాలు లేకుండా ఘాతుక మృగాలుకంటే ఘాతుకంగా ఆ నిర్దయులు, కఠిన సాహసావ్యాదయులు, వాల్మీదరిమీదుగా లారీని తోలకున్నారు. డ్రైవరు జంకాడు. కాని అధికారి ఆజ్ఞ అనుల్లంఘనీయం. చేతుల్లో సత్తువ లేకుండానే, ప్రాణాలుపోయి, లారీని.....

ఈ దృశ్యం, అంతా నిర్ఘాతపోయి జూస్తున్నారం. సమూహంలో హాహా కారాలు బయలుదేరినై. యజమానులు వెంటనే గేటు మూసేశారు.

లోపల అధికారులకు గుడ్డలు చెడుతున్నై. సమ్మె సమూహానికి పట్టుదల మరింత యెక్కువైంది. గోపాల్ కొనవూపిరితో వున్నాడు. కాని మురళి ఈ భౌతిక ప్రపంచంలో లేడు. యీ ఇద్దరినీ హాస్పిటలుకు తారవేశారు. అదృష్టవశాత్తు గోపాల్ బ్రతికి బయట పడ్డాడు కొంతకాలానికి.

మురళి, తనతోటి సోదర కార్మికులకోసం, ధన మదాంధకారంలోవున్న యజమానుల దౌర్జన్య దుర్మార్గానికి బలియై వాళ్లకు గుణపాఠం నేర్పాడు.

ఆ ఫ్యాక్టరీ చరిత్రలో మురళి పేరు 'స్వార్థ త్యాగి' అని సువర్ణాక్షరాలతో వ్రాయబడింది.

కూలీలు ఫ్యాక్టరీపని మానేశారు. ఫ్యాక్టరీకి నష్టం వచ్చేలాగుంది. అధికారులకు యిప్పుడు హృదయం కలిగింది. కూలీల కోర్కెలన్నీ తీర్చటానికి యిప్పుడి వాళ్లను బ్రతిమాలి జేర్చుకొన్నారు.

మురళి తలిదండ్రులకు పుత్రశోకం మితిలేకుండా వుంది. కాని వాళ్ళుమాత్రం యేంచేయగలుగతారు? కుమిలి కృశించిపోతున్నారు.

మిల్లు యజమానులమీద క్రౌర్యక బృందం కేసు పెట్టారు—మురళి కూనీ కేసు—
వరుసబడి, కావలసినంత ధనం ఏళ్లకు లేనందు

వల్ల కేసు చాలకాలం నడిచింది వాయిదాలమీద వాయిదాలతో.

అరెస్టుకాబడ్డ అధికారులు మళ్లీ వచ్చారు మొక్కుబళ్లు అయిన తర్వాత.

కోర్టుల గుళ్ళల్లో ధనపు సంచులు గ్రుమ్మరించి తప్పించుకుందామని ప్రయత్నిస్తున్నారు.

అలా రెండు కోర్టులు దాటారు. అప్పటికి మురళికి రెండు స్మారక దినోత్సవాలు జరిగాయ్.

కాని—
కార్మికులు తమ పట్టుదల వదలలేదు. మూడో కోర్టుకు—ఆఖరు ప్రయత్నం— అన్ని ఆశలూ వదలుకొని—యించుమించుగా—అప్పీలు చేశారు.
కాలం ఎప్పుడూ ఒకేరీతిగా వుండదుగా!

అనాడు—లారీని తోలమన్నప్పుడు—నిర్ధాక్షిణ్యంగా, క్యూరంగా, పసువుల్లాగా యజమాన్ల ఆజ్ఞ ననుసరించి జరిగిన ఘాతుక కృత్యదృశ్యం గాలిలోకలిసిపోలేదు. మానవుల నోట్లోపడే నలిగిపోలేదు.

శాత్రుతచిత్ర రూపందాల్చింది.
అది యిన్నాళ్లకుగాని బయటపడలేదు. ఇప్పటికైనా సమయం మించిపోకుండా దొరికింది. అందుకు సంతోషించారు.

ఫ్యాక్టరీ అధికారులు కేసు తప్పిపోయిందని సంతోషిస్తున్నారు, ఇటువంటివి ఎన్నెన్నో చేయొచ్చునని, చేసినా ఏమి చేయరనీ ధైర్యంతో.

ఆ అప్పీలు సమయంలో ఫాలోకూడ జత చేశారు.

ఊమాలు తప్పించుకోవటానికి వీలులేక పోయింది. పాపం! చిక్కుపడ్డారు.

మేనేజింగు డైరెక్టరుగారికి.....శిక్ష..... ద్వీపాంతరం.

కేసు పాతపడినా శిక్ష పాతపడుతుందా? తప్పతుందా?

ఈచేత చేసిందాచేత అనుభవించా?

మురళికి మూడవ స్మారకదినోత్సవం ఆవేశం. పాపం! మేనేజింగు డైరెక్టరుగారు వెళ్లకోజా.....చిత్రం.....కాలమహిమ!